

NATO A ŽID ZELENSKÝ NEMAJÍ S UKRAJINCI ŽÁDNÉ SLITOVÁNÍ, ŽENOU JE DO PŘEDEM PROHRANÉ VÁLKY - AŽ DO POSLEDNÍHO MUŽE. PROČ? PROTOŽE RUSKO JE POSLEDNÍ PŘEKÁŽKA K NASTOLENÍ SION-CHAZARSKÉHO SVĚTOVÉHO ŘÁDU A JEDINÉ SVĚTOVÉ VLÁDY. KDYBY PADLO RUSKO, PADNOU VŠICHNI SLOVANÉ

- CZ24 News | 1. července 2022

USA/EU/UK/UKRAJINA: Henry Kissinger je [americký politik](#) židovského původu, narozen v Německu v r. 1923. V r. 1938, když bylo Henrymu 15 let (tehdy mu ještě říkali Heinz), jeho rodina opustila Německo kvůli obavám z pronásledování Nacisty. Přestěhovali se na kratší dobu do Londýna a odtud do New Yorku. V Americe Kissinger vystudoval Harvard a zakotvil v politice. Postupně se vypracoval až na Ministra státu a Národního bezpečnostního rádce presidentů Richarda Nixona a Geralda Forda, mezi lety 1969 a 1977.

Za své diplomatické úspěchy při sjednání míru ve válce ve Vietnamu, dostal v r. 1973 Nobelovu cenu míru, o kterou se dělil s vietnamským generálem a politikem Le Duc Tho, který ale tuto poctu odmítl. Ani Kissingerova cena míru nebyla bez problémů, protože dva členové výběrového řízení podali demisi na protest proti tomuto rozhodnutí. Není divu, Kissinger byl vždycky tam, kde hned na to začala válka a nakonec to byl on, kdo tento spor urovnával. Byl rovněž jedním z těch, kteří navrhli masakr v Kambodži (1969-70) a také fungoval jako první spojka mezi U.S. a komunistickou Čínou.

Již v r. 1974 se [vyznamenal tím](#), že vedl vypracování tajné, 200-stránkové studie, nazvané „Národní bezpečnostní zpráva 200“ ([National Security Study Memorandum 200](#), neboli NSSM 200). Tento text tvrdil, že nárůst populace v méně vyvinutých zemích je hrozba pro bezpečnost Spojených států. Tehdy to bylo považováno za lživé, ale dnes, když se nám hordy a hordy těchto lidí hrnou do země, tak člověk dochází k názoru, že Kissinger měl docela pravdu.

Jenže jeho návod, jak tento problém vyřešit, nebyl humánní. V NSSM 200 dokumentu navrhoval snížit populaci skrze kontrolu porodnosti (léky proti početí a potraty), války a hladomor. Později byl Brent Scowcroft, který Kissingera jako Národní bezpečnostní rádce nahradil, pověřen vládou, aby tento plán provedl, v čemž mu měl pomáhat tehdejší ředitel CIA, George Bush st.

Nápady, které Kissinger v tomto spisu zveřejnil, nebyly nic nového. Jeho hlavní zdroj informací byl dokument Královské rady na populaci (Royal Commission on Population), kterou vytvořil anglický král George VI v r. 1944, ve snaze omezit nárůst populace v britských koloniích.

Kissinger předpovídal, že hlad může učinit závislost na kontrole porodnosti zbytečnou. Věřil, že přijde širokosáhlý hladomor, který většina lidí nikdy nezažila a který se postará o podstatné snížení

lidské populace. Také prohlásil, že:

„Ten, kdo vládne nad ropou, ovládá národy; ten, kdo vládne nad potravinami, ovládá lidi.“

Kissingerův úspěch byl dán několika málo základními, ale klíčovými předpoklady. Jednak se k běžným lidem choval velice přátelsky a dělal si tím známosti po celém světě. Také to mu pomohlo, že Židé bez výhrad pomáhají jeden druhému, i na úkor ostatních, nežidů. Ale hlavně, tento člověk je spřízněn s několika rodinami, které vlastní americkou Federální rezervu. Dnes je prakticky jejich hlavní mluvčí, jejich hlavní kontakt s námi, s lidmi. Takže se připojil k Rockefellerovu klanu a zbytek je – jak se říká – známá historie.

Takže když si tento člověk vzal slovo na konferenci WEF, koncem května **v Davosu a řekl, že:**

„Mírová jednání (mezi Ukrajinou a Ruskem) musí začít v průběhu dalších dvou měsíců, aby nedošlo k příliš dramatickým změnám a rozporům, které by nebylo snadné překonat ... Věřím, že pokračování v této válce by ji mohlo zvrátit z války za svobodu Ukrajiny, což bylo podniknuto s velkou podporou NATO, na válku proti Rusku samotnému.“

Pak ten šok mezi přítomnými byl oprávněný, protože všichni z nich, coby zasvěcenci, dobře věděli, že to nebylo žádné prázdné gesto, ale byl to přímý příkaz shora. Globalisté, anebo aspoň jedna jejich část, jim přikázala s touto šaškárnou skončit.

Není zcela jasné, proč k takovému prudkému obratu u finančníků-globalistů došlo. Z literatury je známo, že i oni se dělí na dvě skupiny, jedná je válečná a vždycky propaguje válku a ta druhá je mírnější a raději řeší situaci diplomaticky. Podle tohoto rozdělení jsou děleny i různé státy světa a podle jejich praporů je možno poznat, ke které skupině patří a kteří globalisté je ovládají.

Kissingerova slova pomalu produkují výsledky

Je samozřejmé, že když až doteď všichni brojili proti Rusku a strkali bláhově ruku do ohně za Ukrajinu, že nemohou ihned obrátit o 180° a neztratit přitom tvář. Takže ta změna musí přijít postupně, pomalu. Napřed se vyskytnou někteří, kteří se zastanou Ruska, jiní jim budou celkem mírně oponovat a tak postupně se z toho vyvine diskuze, která navodí patřičnou změnu. Takže veřejnost, zmasírovaná televizí, si ani nevšimne, že včera fandili něčemu zcela jinému než dnes.

Už jen to mluví, že YouTube.com internetový kanál je najednou plný ruských videí, která zachycují různé směšné situace, mnohdy záměrně navozené, na pobavení. Něco na způsob „Neváhej a toč.“ Dřív tam tato videa nebyla a nebyla tam skoro žádná ruská videa!

Česká hlasatelka Jana Bobošíková nahrála video, kde komentovala 25. mezinárodní ekonomické forum ve Svatém Petrohradě. Hned na začátku řekla, že ukáže rozdíl mezi politickými proklamacemi Evropské unie a USA s realpolitikou. „Realpolitika“ je klíčové slovo. Je to z němčiny a používal je Henry Kissinger a malá hrstka politiků jeho kalibru a konexí. Zkoušela tím snad paní Bobošíková oznámit, že jedná podle Kissingerova návodu? Anebo to byla čirá náhoda?

Petrohradské mezinárodní forum bylo setkání zástupců 130 zemí, z nichž mnohé vyslaly své oficiální představitele a i presidenty. Podle ruského tisku bylo v průběhu tohoto jednání uzavřeno 691 obchodních dohod v celkové hodnotě 2,3 bilionů Kč. To jsou zhruba 2 české státní rozpočty.

Byli tam lidé ze Spojených států, Německa, Francie, Itálie, Kanady, Číny, Brazílie, Indie a mnoho dalších. Byly diskutovány nejrůznější náměty a cizí účastníci neváhali vzít si slovo a mluvit na dané téma. Mluvílo se o zelené energii, bezpečnosti potravin, lživých mediích, umělé inteligenci, diktatuře neoliberalismu, ruském patriotismu a mnoha dalších námětech.

Česká republika se tohoto setkání nezúčastnila!

Papež František se vyjádřil při rozhovoru s redaktory jezuitských evropských časopisů, že „[konflikt na Ukrajině](#)“ byl do jisté míry vyprovokován, nebo mu nebylo zabráněno.“ Přiznává, že tuto záležitost není možno hodnotit jako dobrou nebo špatnou, protože nám k tomu chybí potřebné informace. NATO hrálo v tomto konfliktu podstatnou úlohu už tím, že stále „štěkalo u ruských dveří.“

„Někdo by si mohl myslet,“ prohlásil, „že se zastávám Putina, ale něco takového tvrdit by byl omyl. Nechci pouze označovat něco jako dobré a něco jiného jako špatné, když neznám původ celé záležitosti a zájmy zúčastněných stran, což může být velice složité.“

Ovšem přiznal, že je velice znepokojen tím, co NATO dělalo. Tlačili se víc a víc k ruským hranicím, jakoby si neuvědomovali, že Rusové nenechají cizí vojenskou sílu přijít tak blízko. To všechno mohlo vést jen k válce a vedení Ruska dobře pochopilo co tím bylo sledováno.

Hodnotil hrdinství Ukrajinců, kteří hájí svoji zemi, ale poukázal na vnější zájmy, které je vystavují velkému nebezpečí. Řekl, že „to, co vidíme, je světová válka, globální zájmy, prodej zbraní a geopolitické přivlastňování, což způsobuje, že z hrdinů se stávají mučedníci.“

Americký President Joe Biden se vyjádřil, že nakonec bude muset [Ukrajina přenechat část](#) svého území Rusku, pokud chce skončit to zabíjení a ničení. Podle jeho názoru musí dojít k nějakému vyjednávání a k podepsání mírové dohody.

Na to řekl ukrajinský President Zelenský že Rusové spolu se „separatisty“ z Donbasu již obsadili 20% Ukrajiny a stále postupují stále dál.

Biden ale hned na to mluvil o poslání dalších, nebezpečných zbraní na Ukrajinu, takže není jisté, jak to mírové jednání chce docílit. S pomocí zbraní to přece není možné.

Noam Chomsky, další zastávce o mírové ukončení bojů, hned po Kissingerovi prohlásil, že neustálý pláč po dalších a dalších zbraních na Ukrajinu je západní propaganda. A jak píše autor článku, Gerald Celente, poslouchat Zelenského jak žáká o další zbraně je jako slyšet mladého studenta, který si stěžuje, že mu rodiče nedávají dost peněz.

Západní media obrací směr

[Po celou dobu](#) ukrajinského konfliktu byla hlavní západní media zaměřena na zveličování ruských válečných ztrát a ukrajinských výher. Ukrajinci byli vždy a všude hrdinové, kteří vyhrávají po celé čáře a jejich mínusy a prohry nebyly brány v úvahu.

A najednou, z ničeho nic, jedny z hlavních amerických novin, „The Washington Post“ přinesly zprávu o tom, jak přese všechny dodávky zbraní z Ameriky a ze západní Evropy, si Ukrajinci nevedou dobře a ve skutečnosti válku prohrávají. Autor článku, Sudarsan Raghavan píše, že „Ukrajínští vedoucí působí dojmem vojenské neschopnosti v poměru k Rusku. Jejich velitelé ukazují realistickou skutečnost válečné situace, kdy si nedostatečně vyzbrojení dobrovolníci stěžují na to, že jsou ignorováni jejich vedením a na frontě je čeká jistá smrt.“

Noviny rovněž přiznávají obrovskou lavinu pro-Kyjevské propagandy, která byla vytvořena na podporu názoru, že Ukrajina vyhrává. Společenské stránky dodávaly denně ukázky toho, jak pouze ruské tanky vybuchují a ruská válečná mašinerie je ničena. Objevila se trička s nápisy na podporu Ukrajiny, plakáty se stejným námětem a dokonce i poštovní známky byly vydány, které oslavují potopení ruské válečné lodi Moskva.

V tomto vydání novin je děsivá situace ukrajinských vojsk poprvé přiznávána hlavním americkým tiskem. Článek rovněž obsahuje linku na video, které koluje po internetu, kde si skupina ukrajinských vojáků stěžuje, že nemohou bojovat, protože nemají zbraně, náboje, potraviny a jakoukoliv podporu od jejich velení. Jeden z nich říká: „Jsme posíláni na popravu ... a nejsme v tom sami, je nás mnoho.“

Proti tomu se ihned postavilo vedení ukrajinských vojsk, které prohlásilo, že se nejedná o vojáky, ale že to jsou zběhové, kteří měli všechno potřebné k boji. „Mysleli si, že byli posláni na dovolenou a proto zběhli.“

To je samozřejmě pustá lež. Sami ukrajinští vojáci přiznávají, že když v čele fronty vystřelí 30 nábojů, že další nedostanou, protože „jsou moc drahé.“ K jídlu mají často každý jednu bramboru za den. Chybí jim také voda a tak se schovávají ve sklepích opuštěných domů.

To je zaviněno špatným plánováním ukrajinského vedení a také odříznutím přístupových cest ruskou armádou. Pak se stává, že ranění nemohou být dopraveni do nemocnice a ti, kteří trpí šokem války jsou ponecháni svému osudu. Mnozí velitelé si uvědomují hrůzostrašnost situace a odmítají uposlechnout příkazy z hlavního stanu. Před vojskem a i před lidmi je kyjevským vedením rovněž tajeno kolik jich padlo, prý aby nepodlehli panice a nepřestali bojovat.

Shrnutí problému

Glenn Diesen, [profesor na universitě](#) v Norsku a redaktor časopisu „Rusko v globálních záležitostech“ (Russia in Global Affairs Journal) je toho názoru, že jak se propaganda o ukrajinském vítězství pomalu vytrácí, v Evropě dochází k rozdělení zájmů. Německo a Francie chtějí mír, zatím co Spojené státy a Británie propagují válku.

Již v období komunistického puče v Rusku, v 1917-1922 bylo pozorováno že propaganda měla velmi

dobrý vliv na zmobilizování lidí k účasti na konfliktu, ale špatný vliv na jakékoliv mírové jednání. Propaganda slibovala lidem vítězství a tito se ho pochopitelně nechtěli vzdát tím, že by vyjednávali o mír. A to stejné se teď děje i na Ukrajině.

Stále dodávání dalších a dalších zbraní, spolu s propagandou, která neustále přesvědčuje o vítězství ukrajinských vojsk a znásobuje svoji účinnost hrdinnými příběhy z bojového pásma, docílily své. Jenže pravdu není možno popřít. I když ukrajinská vojska byla opravdu dobře vycvičena, dobře vybavena a na bojišti se všemožně vyznamenávala, to nestačilo proti ruským jednotkám, které byly ultimativní. A to nemuselo Rusko ani zmobilizovat armádu.

Jenže ta změna z vítězů na poražené nebude snadná. NATO si na příklad nemůže dovolit porážku ve formě mírového jednání, které by vyžadovalo stažení z jeho východních pozic a odstranění amerických zbraní a základen z bývalých komunistických států. To by ohrozilo svatozář jeho neporazitelnosti a pravděpodobně by to vedlo k jeho rozpuštění.

Základy už k tomu jsou, prohra v Afghanistanu a následovně katastrofální situace všude tam, kde se vojensky zúčastnili, což pokaždé vyústilo v podstatné zhoršení situace v napadené zemi, by mohly mnohým ukázat, že tento druh řešení problémů není ten správný. A na co potom mít NATO? Na nic, zhola na nic.

Kyjev by rovněž tak ztratil tvář a Zelenskému a jeho lidem by pravděpodobně hrozil spravedlivý soud za válečné zločiny, protože i když dobře věděli, že nejsou schopni vyhrát, stále dál posílali vojáky na frontu, dokonce i pod trestem smrti za neuposlechnutí. Proto Kyjev kolem sebe tluče jak může a jejich diskuze se Západem jsou stále více přirostlé a obsahují víc a více vulgarismů. Jako na příklad, ukrajinský velvyslanec v Berlíně nazval německého Kancléře Olafa Scholze „nevrlou játrovou klobásou.“

Takže teď bude muset Západ a NATO vymyslet taktiku, jak docílit podepsání mírové smlouvy, aniž by ztratili tvář. Co si se už v tomto směru děje: Amerika obviňuje Francii z příliš mnoha diplomatických styků s Ruskem a Německo kritizují kvůli tomu, že nedodalo na Ukrajinu dostatečné množství zbraní.

Ale co znamená výhra pro NATO a jeho spojence? Je to konec bojů, anebo převzetí Krymu, vrácení ruských vojsk na jejich území, či větší množství zbraní pro Ukrajince? Ta „výhra“ nebyla ve skutečnosti nikdy pevně určena, takže je sporné, co doopravdy představuje.

Někteří, jako na příklad americký člen Kongresu Dan Crenshaw možná vidí výhru v tom, že se na Ukrajinu naveze ještě více zbraní a bude se bojovat pořád dál. Samozřejmě, bude se bojovat za cenu ukrajinských životů a to se to pak každému chvástalo mluví! Zjevně nechápe, že životy Ukrajinců jsou stejně cenné jako životy Američanů a kohokoliv jiného.

Amerika měla původně v úmyslu táhnout tuto válku do nekonečna. Co byly důvody za něčím tak nesmyslným, není známo. Jedno víme, že by to zanechalo Ukrajinu ve stejném stavu jako Afghanistan, ne-li v horším a přitom by vůbec nemuseli vyhrát. Jejich cynické prohlášení, že Kyjev má bojovat „do posledního Ukrajince“ nesvědčí o jejich snaze řešit cokoli mírovou cestou.

Západní Evropa by zničením Ukrajiny jen ztratila. Už dnes, veškeré sankce se ukázaly být pro Evropu mnohem více škodlivé než pro Rusko, proti kterému byly namířeny. A to, že Rusko snadno přesměrovalo veškeré dodávky energie a surovin do Asie, může také znamenat konec evropského průmyslu. Snaha Washingtonu obviňovat Čínu ze spolupráce s Ruskem a zkoušet je za to trestat, může pouze přispět ke zničení všeho, co v Evropě je a k vytvoření její ještě větší závislosti na Spojených státech.

Je snad něco takového plánováno?

Už to, že mnohé vedoucí osobnosti evropských států vážily cestu na Ukrajinu, kde zkoušeli navodit náladu pro mírové řešení a po návratu naopak všichni slibovali ještě více zbraní na Ukrajinu a ještě více finanční podpory, to je na pováženou.

Proč trvají na tom, že Ukrajina musí vyhrát

[Hlavní velitel NATO](#), Stoltenberg prohlásil, že je nutno se připravit na to, že válka na Ukrajině se potáhne velice dlouho. Je přesvědčen o tom, že Ukrajinci spolehlivě vyženou Rusy z Donbasu a dodává, že nemají zapomínat na to, že je musí vyhnat i z Krymu. Prý si je vědom toho, že něco takového bude vyžadovat daleko více zbraní a je ochoten podporovat Ukrajinu spolu s celou NATO mašinerií až do „vítězného konce.“

Proč má Stoltenberg takový zájem na Donbasu a na Krymu? Co je mu do nich? Vždyť to ani není jeho rodná země. A proč mají všichni ostatní tak nesmírný zájem o tyto části světa i za cenu zničení zbytku země? Vždyť to není jejich území!

Možná proto nemají cit pro tamnější obyvatele a chtějí je všechny nechat vyhubit v nesmyslné a předem prohrané válce. Je zde najednou příliš mnoho těch, co nemají dostatek citu, aby zabránili těmto zbytečným jatčím. Zelenský je jedním z nich, žene Ukrajince stále do boje, ať už skrze sliby, pohrůžky, tresty, či propagandu. Ovšem ani on nemá cit pro Ukrajince. Nakonec sám řekl, že je Žid – takže jeho cítění je s Židy a ne s jiným národem. Jak to že vládne Ukrajincům když se nepovažuje za stejnou národnost, to je otázka, která čeká na odpověď.

Ten skutečný důvod je ...

Britský Biskup Richard Williamson prohlásil, že „Rusko je poslední překážka k nastolení Nového světového řádu a jedné celosvětové vlády.“ Vyjádřil také podporu pro ruskou invazi na Ukrajinu. Řekl, že Rusové nebojují na Ukrajině tak, aby celou zemi zničili. Snaží se pouze národ demilitarizovat a denacifikovat. A bláznivá Evropa, přesně podle příkazů Spojených států, se je za to pokouší zničit.

Britský Biskup Richard Williamson

Biskup Williamson je sporná postava. Je to anglický Tradicionalistický Biskup, původně spadající pod katolickou církev, od které se odtrhl kvůli změnám, které zavedl Druhý vatikánský koncil. Byl poté církví exkomunikován, což bylo později, v r. 2009 odstraněno.

Německé soudy ho odsoudily za to, že popírá existenci Holokaustu ve 2. světové válce, čímž je myšlena hromadná poprava 6 milionů Židů. Biskup rovněž nevěří, že 11. září 2001 (911) byl islámský

teroristický útok, ale je přesvědčen, že šlo o zločin americké vlády. Stejně tak bombový útok v Londýně, 7. června 2005 považuje za vládní záležitost a ne za další islámský útok.

Říká, že je pouze jeden jediný vedoucí státu, který se postavil proti silám zla. „Nevěřte, že je to britský Boris Johnson, ani Macron ve Francii, nebo Draghi v Itálii. Je to Vladimír Putin, který nemusí být ani anděl, ani svatý, ale je to muž inteligence a odvahy. Tím, že je v čele Ruska, tak má i prostředky na to, aby se postavil proti jedné celosvětové vládě,“ to řekl kongregaci jistého varšavského kostela. Video v Angličtině s ruskými titulky [je na stránce](#).

Podle něho, další trik kriminálních elementů, které tajně vedou náš svět bude uměle vytvořený hladomor. Lidé by si měli udělat zásoby potravin, dokud ještě ta možnost existuje. Tito kriminálníci způsobili trik s Covidem a teď si zvolili trik s Ukrajinou, k čemuž provokovali Rusko už od r. 2014. Rusko se muselo bránit. Ale Rusové nejsou ti agresori; U.S. agenti je provokovali celé dlouhé roky.

AUTOR: Jane Kaufman